

mondanunk? El szabad ezt hallgatnunk, miután Isten minket meglátogat a fogságban? Ez az Ő hatalmas kegyelmének dicsérete és nem önmaguk dicsőítése. Ezután csak azért jövünk ide, mert ígéje itt van, amit hallgatnunk kell. Óh, ha igazán meghallanók! Végre élhetnénk mi is úgy, hogy sötét emberi útunk közepette láthatóvá lenne az ő útjának dicsősége. Mi mindnyájan szomjúhozunk ez után az élet után! Menjünk hát a forráshoz. Hallgassuk ígését. Ő szól hozzánk! Aki szomjúhozik, jöjjön hozzám és igyék.

Hol van a te Istened?

Mint a szarvas kívánczik a folyóvizekre, úgy kívánczik az én lelkem hozzád, óh Isten! Szomjúhozik lelkem Istenhez, az élő Istenhez; mikor mehetek el és jelenhetek meg Isten előtt? Könnyhullatásom volt kenyerem éjjel és nappal, mikor minden nap azt mondták nékem: „Hol van a te Istened?” Mikor ezekről emlékezem, megkeseredem lelkemben; mert nagy csoportban vonultam ezelőtt és újongó örömmel és hálaadással vezettem őket, az ünneplő sokaságot, az Isten házáig. Miért csüggedsz el lelkem és nyugtalankodol bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok én neki az ő orcájának szabadításáért.

Zsolt. 42, 2—6.

Vannak az erdőben olyan rejtett helyek, ahová aligha megy el néhány ember, éppen úgy az ember lelkében is van olyan elrejtett mélység, ahol mind meg van, amit a zsoltáríró a maga lelkéről mond: kívánság és szomjúhozás Isten után, epesztő magányosság az istentelen világban, elkülönődés azoktól, akik hisznek, akiknek minden kérdésre ez a hatalmas feleletük: „bízzál Istenben.”

Ha lényegünk felszínére tekintünk, természetesen az ellenkezőjét is mondhatjuk. Mondhatjuk azt is, hogy mi már túlhaladtunk a zsoltáríró mélységes tapasztalatain. Hol van közöttünk az, aki Istent olyan komolyan vette, hogy kiáltania és kívánczonia kellett utána? Ki az közöttünk, ki Istenért már magányosságban, egyedül is érezte magát? Hol vannak közöttünk azok, akik azon sírnak, hogy nem mehetnek nagy csoporttal az Isten háza felé? Akik azon sírnak, hogy nem tartoznak az örvendezőkhoz, a kegyesekhez, a megelégedett emberekhez? Hol vannak azok, akik ezt a hatalmas feleletet az ember kérdéseire — „bízzál Istenben” — oly komolyan hallották és vették, amilyen komolyan azt a biblia mondja? De